

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

36 Vsura tutoribus in pupillorum pecunijs accresce[n]dis commissa restitui
debet, & a quibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

DECISIO XXXV. Dub. 33.

Qui aliquid emit pacto de rettouendendo simulat, animo magis mutuandi, quam emendi, & mortaliter peccat, & visuram committit. Qui autem minoris iusto pretio, etiam dempta parte, qua illud pactum pretium diminuit, peccat quidem peccato iniusticie, sed non visuræ eorum Deo; licet aliquando coram hominibus presumatur visura ex Nau. in Man. c. 17. n. 247.

DECISIO XXXVI. Dub. 34.

Visa à tutoribus in pupillorum pecuniaj accrescens commissa, a popillis, quamvis ipsi non peccauerint, restitu debet, postquam scierint per eum modum iniquum bona sua creuisse; nec absolu potest qui sic quæsita restituere noluerit. Ita Nau. in Man. c. 17. n. 253.

DECISIO XXXVII. Dub. 35. 36.

Libros prohibitos etiam siue arti viles, & liberos hereticos scienter legentes, etiam studio eorum errores cognoscendi, ut eos lucidius populo explicare, ac refellere, valeant, ex communicationem Bullæ Cenæ Domini incurront a qua non nisi a Papa extra articulum mortis absolui possant. Nec eos legendi facultatem Episcopus, nisi ex speciali delegatione Papæ date valet.

Advertendum quantum ad libros prohibitos, qui nihil de religione tractant, non teneri authoris sententiam: Quia licet legentes huiusmodi libros peccari mortaliter reatum incurrant, & Episcoporum arbitrio severo puniri possint, iuxta Bullam Pij Papæ IV. que incipit, Dominicis gregis. editam anno Dominice incarnationis Millefimo quingentesimo sexagesimo quarto, die vigesima quarta Martij, Pontificatus sui anno Q. isto, que in Bullario habetur, & est 99. eiusdem in ordine, quam etiam Bullam, eiusque pars in Clemens Papa VII. confirmat in Bulla sua, que incipit *Sacra sanctorum edita anno Millefimo quingentesimo nonagesimo quinto, die decima septima Octobris* Pontificatus sui anno quarto; tamen in excommunicationem Bullæ Cenæ non incurront, eo quod modo Bullæ Cenæ non comprehendit nisi hereticorum libros, heresim continent, vel de religione tractantes, ut constat ex Bulla Clementis Papæ VIII. anno Millefimo quingentesimo nonagesimo octavo.

DECISIO XXXVIII. Dub. 37.

Episcopus post Concilium Tridentinum ses. 2. in decreto de obseru in celeb. Miss. licentiam dare non potest Missas celebrandi apud infirmos, quamvis ante Concilium illam dare potuisset.

DECISIO XXXIX. Dub. 38. & 39.

Festis tempore Curati prius infectis Sacra mentitate debent, ne eos sine necessarijs remedijis ad salutem mori patientur: postea vero sanis eadem ministræ si non sit periculum infectionis, quod si adsit, illis licentia sumendi Sacra menta ab alijs dare debent. Arg. ca. vbi periculum manus de elec. in 6. & cap. duo mala, dist. 13. Quo tempore pestis Sacerdotes simplices cum merito magno in ciuitate manere, & cum licentia Sacra menta illis ministrare possunt: Parochi autem illa vel per seipso, vel per alios idoneos ministros, etiam infectis ministrare tenentur. Aduersitas, 7. q. 1. & S. Th. 2. 2. q. 26. art. 5.

DECISIO XL. Dub. 40.

Evcharistia delatio, & processio publica iuste omitti possunt, vbi ab hereticis, & infidelibus de honestatio aliqua probabilitate boni & prudentie viri arbitrio timeatur. Quia huiusmodi processiones, & deportationes publice iure humano instituta sunt, & iusta ex causa legi humanae contravenire sine peccato licet, ut ait S. Th. 1. 2. qu. 96. art. 9. & 2. 2. qu. 147. art. 3. Archid. in c. vtinam dist. 76. & Nau. in Man. c. 23. n. 69.

DECISIO XLI. Dub. 41. 42. & 43.

Celestia sticus super Decimis per viam possessionij seu interdictis retinenda, vel restituenda possessionis, vel

innovationis seculare in adire potest; via tamen directa petit, iudices seculares super huiusmodi decimis, & alijs spiritualibus quatenus spiritualia sunt, adire nequit: Arg. c. Bene quidem, dist. 96. & cap. decimetus, & ca. Quanto, de iudic. Et si de suo consensu, vel fauore, ad eundem iudicem latcum pro decimis le trahi patiatur, excommunicacionem decimam quartam Bullæ Cenæ Domini incurrit: secus tamen si inuitus traheretur, sive pro decimis, sive pro causis beneficialibus, vel alijs causis spiritualibus.

DECISIO XLII. Dub. 44. & 45.

Icūt Domini seculares colonos suos adscriptios, seu adscriptos glebe terræ, quam vel ipsi, vel eorum maiores colendam acceperunt, ex eo quod cum in principio quando ad eos migrarunt, praefati Domini domos, boves & alia ut necessaria colonis illis ea lege donarunt, ut ipsi & eorum filii seu successores ad mansioem obligaretur, nec eam inuitis Dominis relinquerent, l. cum fuit. & l. cum fecimus, & glo. in rub. C. de agri, & consil. l. cum ex eorum pagis alio habitandi gratia transmigrant, iuste persequi, & vendicare possunt; Ita etiam ecclesie, & ecclesiastici viri, similes colonos & seruos adscriptios habentes, bona conscientia eodem rigore vi, & similiter se gerere circa suos subditos possunt, nec ijs de in emigranti alio, vel alterius vita suscipienda facultatem concedere; presertim quod etiam in monasterio, & religiosis ubique gatium habeant donatos, & oblatos, qui licet vere religiosi non sint, Clem. 1. de decim. & gl. ibid. cap. in præsentia, de probat, & ibi Panor. & in c. vi, de success. ab intest. a monasterijs tamen iuste recedere nequeunt. d. cap. in præsentia, & c. vt ptiuglia, de priuilegia,

DECISIO XLIII. Dub. 46.

Clericus iurisdictionem criminalis habens, & per se metipsum cognoscens de criminibus, ob quæ imponenda est pena mortis, vel mutilatione fecuta morte, vel membris mutilatione fit irregularis: c. Sententiam. Ne clerici vel monachi per alios tamen vicarios suos generales, vel speciales delegatos predictam iurisdictionem exercens licet sequatur mors, vel mutilatio iusta, vel iniusta, irregulariter non incurrit c. Episcopus, eo ut. in 6.

DECISIO XLIV. Dub. 47.

Icūt Iudaïs officium, cui aliqua præminentia est annexa date, vel concedere non licet; ita multo minus heretico notorio illud concedere fas est, cum longe peior infidelitas sit heres, quam Iudaïsmus, vel Paganismus, vt ait S. Th. 2. 2. q. 10. art. 6.

DECISIO XLV. Dub. 48.

Hereticus quamvis in foro extetiori a solo Papa, vel eius speciali delegato absolu possit, in foro tamen interiori, seu conscientię Episcopus eum vel per se, vel per ipsum subditum absoluere valet ex Conc. Trid. sess. 2. 4. ca. 6. de reform. cum omnis potestatem ordinariam absoluendi ex officio habens, eam alteri delegare potest cap. fin. de offic. ord. Hanc tamen potestatem generalem aboli uendi hereticos, seu vicarium, vel generali delegatulum ad eos absoluendum constitutre non potest Episcopus, sed tantum in casibus particularibus, cum illi occurrent. Potest autem prænentes, qui ob verecundiam, vel aliud impedimentum Episcopum personaliter adire non potest, per confessarium, vel aliquem alium eum adire, vt sic de mandato eius, per alium absoluatur.

DECISIO XLVI. Ex conf. 2. alia 5.

Qui ante Concilium Tridentinum imperavit refectum a Papa assumendi primam tonsuram, & quatuor ordines minores, a quo malet antistite, & potest quā assumpsi primam tonsuram superuenit Concilium statuens, sess. 23. c. 8. de reform. ne quis nisi a proprio Episcopo, vel de consensu eius, etiā virtute rescripti generalis, vel specialis ordinaretur, non potest virtute praefati refecti, sine licentia, vel consensu sui Episcopi, quatuor ministres accipere: quia licet noua constitutio ad p̄scripta regula-